

nært og klogt forslag, der ligger her. Det er klogt, fordi situationen på det marked, der er for uddannelse i verden, åbenbart har lært den danske regering, at man er nødt til at betale for det, man får. Hvis man vil have studerende til at gå på udenlandske universiteter, bliver man nødt til at betale for, at de går der, også selv om de ikke skulle bestå deres eksamen.

Her er vi jo ved kernen i en meget interessant diskussion, som er foregået i uddannelsesdebatten i Danmark i årtier, nemlig diskussionen om dette taxametersystem. Jeg synes, det er helt forrygende, at jeg om ting, som jeg for 10-15 år siden foreslog – da havde jeg en anden rolle at spille i det danske samfund, end jeg har nu – nemlig at man skulle indføre et taxametersystem, hvor man betalte for de studerende, der gik der, fik at vide, at det var håbløst urealistisk, tåbeligt og idiotisk. Men man kan bare se, at handler det om at betale for danske studerendes studier på udenlandske universiteter, så er dette synspunkt naturligt, klogt og begavet.

Det synes jeg er godt, og jeg synes faktisk, at det giver anledning til at diskutere hele finansieringssystemet af den danske uddannelsessektor forfra.

Desværre giver de svar, som jeg har fået fra de ordførere, jeg har spurgt, ikke anledning til stor optimisme. Jeg ved ikke, om de gav mig større indsigt, men de gav mig i hvert fald det klare indtryk, at man lige så godt kunne have været til en kongres i Danske Studerendes Fællesråd, for det svar, man får, når man spørger til, hvad det her betyder for det danske uddannelsessystem og de danske universiteter, er: Vi tager de studerendes udgangspunkt, vi har de studerendes perspektiv; vi er, som Venstres ordfører sagde, ikke optaget af danske universiteter.

Det er godt ikke at være optaget af institutioner, men pointen er jo, at hvis det store flertal af danske studerende, som tilbringer det meste af deres tid på danske uddannelsesinstitutioner, skal have en god uddannelse, så er de økonomiske forudsætninger for de danske universiteter jo meget afgørende. Det er vel også derfor, at Danske Studerendes Fællesråd i modsætning til Folketinget og den debat, der er herinde, har valgt at tage udgangspunkt i universiteternes interesser i stedet for kun at se på den enkelte studerende, hvad videnskabsministeren jo også har belært dem om er en dårlig idé, for det er nu engang bedre, at man opfatter sig selv som kunde i butikken og bare søger derhen, hvor man kan få det bedste, end at man opfatter sig som

samfundsborger, der skal tage stilling til, hvordan vi udvikler vores samfund bedst muligt.

Så det, der er galt med det her forslag, er sådan set overhovedet ikke i forslaget, men at det står i skærende modsætning til en gennemført urimelig finansiering af universiteterne i Danmark, en finansiering, som jo også er præget af en støt og sikker forringelse af taxametrene, så der år for år gives færre penge pr. studerende på de danske universiteter.

Jeg kender godt svaret. Nogle i Videnskabsministeriet må være trætte af at skrive denne forvrøvede sætning gang på gang, nemlig at det skal man ikke være ked af, for gudskelov kommer der flere penge til forskning. Det er underforstået, at disse flere penge til forskning så skal gå til undervisning, 2 minutter senere vil videnskabsministeren selvfølgelig holde lange foredrag om, hvordan man har bevilget flere penge til forskning, og at det viser, hvor god man er på det område.

Kl. 10.45

Pointen er, at vi stemmer for det her forslag. Det gør vi, fordi vi betragter det som et vigtigt og godt fremskridt for de studerende, men ikke mindst, fordi vi betragter det som et grundlæggende opgør med hele den taxameterfinansiering, som i dag foregår på de danske universiteter. Vi ser frem til, at vi kan få en diskussion med de øvrige partier her i Folketinget om, hvordan det kan være, at danske universiteter skal behandles dårligere økonomisk end udenlandske universiteter. Jeg fik ikke i dag nogen indsigt i, hvilke kloge tanker der lå bag det. Det kan jeg jo enten få i fremtiden, eller også får vi lavet om på finansieringssystemet for de danske universiteter.

Formanden:

Tak til hr. Per Clausen. Så slutter vi ordførerrækken med den socialdemokratiske ordfører, hr. Rasmus Prehn.

Rasmus Prehn (S):

Danmark har altid været et land med stor kontakt til udlandet, og der er ingen tvivl om, at vi bliver et land, der bliver stadig mere internationalt. Vort arbejdsmarked bliver mere og mere internationalt, flere og flere har et arbejde, der indbefatter tæt samarbejde med parter i udlandet, flere søger til udlandet for at arbejde i perioder, flere og flere afsætter produkter og varer til markeder i udlandet, og flere og flere virksomheder